

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 59. S. Thomæ Cantuariensis Exordis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

die Octava Pentecostes Festum S. Trinitatis instituit, quod necdum in tota Ecclesia celebrabatur.

Sæcul. XII.
A. C. 1162.

§. LIX.

S. Thomæ Cantuariensis exordia.

Thomas *Bequet*, qui primus Anglorum in Cathedra Cantuariensi, ex quo Normanni Angliam subegerant, sedit, Londini anno millesimo centesimo decimo septimo, vigesima prima Decembris, in Festo S. Thomæ Apostoli, a quo nomen accepit, natus erat, cujus pater & majores, cives Londinenses, mediocri, ut ipse fatebatur, fortuna usi fuerant. Mater vero Thomam filiolum suum timorem Domini docuit, eique devotionem in S. Mariam Virginem instillavit. Juvenis primo Oxonii ad literas incubuit, & deinde Parisiis, ubi cum scientiis Francorum linguam didicit, quæ illa tempestate Curia Anglicanæ familiaris erat. Cumque speciem haud vulgarem, decorum corporis habitum & indolem egregiam inter naturæ dotes numeraret, ab amicis de industria sæpiuscule in conspectum Theobaldi Archiepiscopi deducebatur, qui apud se retentum a consiliis habuit, ac bis terque Romam ad res Ecclesiæ suæ gerendas misit, quas Thomas felici eventu effectas dedit; utque hujusmodi negotiis tractandis magis ido-

*vit. Quadri-
part. l. i. c. i.*

*Goll. lupi
lib. i. ep. 108*

C. 2.

Dd 5 neum

Sæcul. XII.

A.C. 1162.

I. ep. 108.

vit. c. 3.

c. 4.

c. 5.

neum se redderet, Bononiæ aliquamdiu
 Jurisprudentiæ civili operam navavit.
 Tum, Rogerio Archidiacono Cantua-
 riensi ad Archiepiscopatum Eboracensem
 anno millesimo centesimo quinquagesi-
 mo quarto translato, Theobaldus Ar-
 chiepiscopus Archidiaconatum Ecclesiæ
 suæ Thomæ *Bequet* contulit, quem ille
 cum Præpositura Beverlacensi, pluribus
 Beneficiis & Præbendis possedit. Cum
 postea Rex Henricus II. solium conscen-
 disse, Theobaldus Archiepiscopus, ut
 Regem juvenem, Ecclesiæ privilegiis non
 faventem, facilius in Officio contineret,
 & Regionum præfectorum molitionibus
 obliteret, solertissime effecit, ut ad mu-
 nus Cancellarii Angliæ Archidiaconum
 suum Thomam deligeret. In tanto gra-
 du collocatus Thomas industriam, qua
 valebat, adhibuit, ut Regis gratiam omni
 obsequiorum genere sibi conciliaret.
 Feras in silvis persequenti aderat, Rege
 cœnante, cœnabat, Rege dormiente, ipse
 cubitum concedebat. Nemo sumptuo-
 sius convivia invitatis adornabat, nemo
 magnificentius habitabat. Magna clien-
 tum turba stipabatur, nemo magis famam
 & sæculi hujus gloriam affectabat. Ni-
 hilominus deliciis innatans & divitiis a-
 bundans Thomas nunquam lascivo fe-
 minarum amore captus deprehensus est.
 Sæpe ei Aulicorum invidia negotia fa-
 cesse-

cessabat, sæpe ad Archiepiscopum amicosque suos obortis lacrymis dicere auditus, nihil magis sibi in votis esse, quam ab aula exire, si id salva fama exsequi posset. Interim magis magisque Regis animum non exiguis obsequiis sibi devinciebat, ut cum sponsaliorum negotium inter liberos amborum Regum Franciæ Angliæque solertissime tractavit, quo simul pactum, ut Regi suo Gisorsium tresque aliæ validæ urbes restituerentur. Tandem Thomæ Rex filium suum Henricum juniorem Regni hæredem informandum commisit. Talis erat Thomas *Bequet*, cum ad regendam Ecclesiam Cantuariensem vocatus est.

Ubi vero electus fuit, illico sanctitate Ordinis Episcopalis, quem suscepturus erat, mature pensata, vitam mutare moresque emendare statuit; & in itinere Londino Cantuariam, ubi ordinandus erat, constitutus, ad Hebertum quemdam ex familiaribus sibi Clericis, eximiæ virtutis virum, ait: *Jubeo, ut deinceps mihi referas, quæ de me homines loquentur. Id enim mihi, quod ceteris, præsertim potentibus, continget; nempe multa errata omnium ore vulgantur, quæ tamen ad Principum aures nunquam perveniunt. Tu vero nævos, quos in me deprehenderit, mihi metipsi expones; væ enim*

Sæcul. XII.
A.C. 1162.

Sæcul. XII. *enim soli, quia si ceciderit sublevantem*
 A.C. 1162. *se non habet.* Tum accepta Episcopali
 unctione alius omnino homo videbatur,
 totus conversus est, nihilque antiquius
 habuit, quam sub vestibis exterioribus,
 splendidis & suæ Dignitati congruis, ha-
 bitum monasticum ac rigidum cilicium
 induere.

§. LX.

*Colloquium in Oppido S. Joannis
 Launensi.*

Mense Junio exeunte, anno millesimo
 centesimo sexagesimo secundo, A-
 lexander Papa Montispeffulo excessit,
 ac per oppida Alesiam, Vicum Mima-
 tensem, & Anicium commigrans, Cla-
 romontium in Arvernia decima quarta
 Augusti in Vigilia Assumptionis S. Vir-
 ginis pervenit. Ubi vero Fridericus Im-
 perator comperit, Alexandrum Fran-
 ciam petiisse, Epistolam ad Hugonem
 de Campo florido Episcopum Sueffionen-
 sem & Franciæ Cancellarium dedit, hu-
 jus tenoris: *Certo indicio scimus, Rolan-
 dum olim Cancellarium, cui per fideles
 ministros nostros Romæ versari tuto non
 licet, cum Sectatoribus suis maris peri-
 cula subiisse, ut in Franciam iret, nobi-
 lem provinciam schismate turbaret, &
 Ecclesiasticos laicosque, ad quoscunque de-*
 vent-

Art. ap. Bar.

*Duchesn^s
 to. 4. p. 579.
 ep. 47.*